

NIET ÉÉN

Het bos is nog nooit zo wit en stil geweest.
'Miljoenen sneeuwvlokken,' zegt Das.
'Miljarden,' zegt Schildpad.
'En daar weer miljoenen van,' krast Raaf.

'Oneindig veel,' zegt Zwaan.
'En dan te bedenken,
dat niet één sneeuwvlok hetzelfde is.'

'Niet één?'
Het klinkt als uit één keel.

Zwaan schudt haar hoofd.
'Niet één. Evenmin als zandkorrels.
Allemaal anders.
Elke korrel en elke vlok.'

De stilte daalt nog dieper neer.
'Goh,' fluistert Schildpad dan.

Ook zijn schild verdwijnt
onder
oneindig
veel
en anders
wit.

'Wat je zegt, ben je zelf.'

'Wat je zegt, ben je zelf.'

'Mooi, hè?'
'Je bent zelf mooi.'

